

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΥΠΟ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ Μ. ΠΡΙΝΤΕΖΗ

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

(15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1891—15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1892)

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

1892

ΠΕΡΙ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

(Τό συμπεπυκνωμένον γάλα.)

φρόνιμοι φρονίμως αποκρίνονται: Ουδέποτε δὲν θ' ἀρκέση τότε διὰ σᾶς οὔτε δι' ἡμᾶς, διαιμοραζόμενον. Πηγαίνετε καλύτερα εἰς τοὺς πώλοῦντας ν' αγοράσῃτε. ... (Ἀπεργάζονται πρὸς αγοράν, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ἰδοὺ ὁ νομῖος. Καὶ αἱ ἔτοιμοι παρθένοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον καὶ ἡ θύρα ἐκλείσθη. Ἡ προνοητικότης ἡμῶν βέτο. Αἱ συνεταί, αἱ ἀγαθαὶ ἀπέλαυνον τοῦ ἀγαθοῦ, ὑπὲρ οὗ ἐπρονόησαν. Ἐρχονται κατόπιν αἱ λοιπαὶ παρθένοι φωνάζουσι: Κύριε, κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν. Ἄλλ' ὁ Κύριος δὲν ἀνοίγει· ἀρκεῖται μόνον εἰς τὸ μέγα διδάγμα: Δὲν σᾶς γνωρίζω! Πρηγορεῖτε λοιπόν, ἐπιλέγει ὁ Διδάσκαλος, ὅτι οὐκ εἶδατε τὴν ἡμέραν, οὐδέ τὴν ὥραν, καθ' ἣν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.)

Τὰ ἠθικὰ καὶ κοινωνικά πορίσματα ἐκ τῆς ζωῆς ταύτης εἰκόνας εἰσι πολυτίμητα. Ἡ προειδοποίησις αὐτῆς ὑποδείκνυσιν ἡμῖν τὸ καθῆκον νὰ ζῶμεν ἐν τῇ διηνεκεί τῆς ἀρετῆς ἀσκήσει, ἵνα εὐρεθῶμεν κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν τῆς ἀναποδόσεως μετὰ τὸ πολυτίμητον ἐφόδιον τῆς ἡμέρας συνειδήσεως τῶν ἀγαθῶν ἔργων. Λυχνία εἶναι ὁ βίος· ἔλαιον ἡ ἀρετή. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐν ᾧ ὡς ἐν δοκιμασίᾳ ἑσμέν, ἀψηφόντες τὰ διδάγματα τοῦ Κυρίου περιφρονούμεν πᾶσαν θρησκευτικὴν ἀρχὴν καὶ ἀπορρίπτωμεν κούφως πάντα χαλινὸν ἠθικῆς, μίτην παρακαίρως θὰ ζητήσωμεν, ὡς αἱ μωραὶ παρθένοι, ἔλκος διὰ τοῦ ἔλαιου. Ὅταν δὲν φροντίσωμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἠθικὴν ἐκείνην εὐχάριστην ἢ προκαλεῖ ἡ ἀσκήσις τῆς ἀρετῆς, τὴν ἀνέφαλον εὐτυχίαν, μίτην θὰ ζητήσωμεν, διότι μόνον ὁ προλαμβάνων τὸν Κύριον βλέπει.

Γρηγορεῖτε, διότι ποῖαν ἡμέραν ὁ Κύριος ἔρχεται, δὲν γνωρίζομεν. Θὰ μᾶς εἶπῃ: Οὐδέποτε ἔγνω ὑμᾶς τηρητὰς τῶν λόγων μου. Καὶ ἡ φωνὴ θὰ προκαλέσῃ τὴν πικρίαν τῆς μετανοίας, τῶν θείων προαγγελίων τὴν ἐπιτέλεσιν. Πλὴν θὰ ἦναι ἀργὰ πλέον!

Γρηγορώμεν λοιπόν, προσευχόμενοι, ἐργαζόμενοι ὡς ὑπάρχει τοῦ Κυρίου. Τηρήσωμεν ἐαυτοὺς ἐτοιμοὺς κατὰ πᾶσαν στιγμήν, ἀπληραγμένους τῆς πνευματικῆς νάρκης, τοῦ ἠθικοῦ ληθάργου. Ἀγρυπνία ἐστὼ ἡ ἐγκράτεια. Ἀς προσευχόμεθα, διότι ἔχομεν ἀνάγκην τῆς θείας ἀντιλήψεως ὅπως καθοδηγηθῶσι τὰ βήματα ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρετῇ, ὅπως προσκομίζωμεν τὸ ἔλαιον, ὅπερ, ὡς φρόνιμοι παρθένοι, θ' ἀποταμιεύσωμεν διὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν. Ἀς πράττωμεν πρὸς τὸν πλησίον τὸ καλόν, ἵνα μὴ ὁ βίος ἡμῶν κλίνη ὑπὸ τὸ βάρος τῶν παραπτωμάτων καὶ τότε μίτην θὰ ζητῶμεν ἄφρονες ἡμεῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων τῆς ἀρετῆς νὰ δανεισθῶμεν μέρος. Εἶναι τὸσον ὀλίγη εἰς τὸν κόσμον, ὥστε οὔτε δι' ἐκείνους, οὔτε δι' ἡμᾶς θ' ἀρκέση. Καιρὸς δέ, διὰ νὰ ἀναπληρώσωμεν, τὸ ἐλλείπον τὴν ὥραν ἐκείνην, δὲν θὰ ὑπάρχη.

Ἀλλὰ πόσας μωρὰς παρθένοὺς δὲν συναντῶμεν ἐκάστοτε ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ; Πόσοι Ἐπιμηθεῖς δὲν ἀναφανίζονται, ἀμνήμονες ἱερῶν υποχρεώσεων, καὶ περὶ χαμαιζήλα πάθη ὀργαζόμενοι. Πᾶθ, ἅτινα χίλια Τρισσαρακοστὰ δὲν δύναται νὰ ἐξιλεώσῃ, χίλια μετάνοια νὰ μετριάσῃ. Αἱ σύγχρονοι κοινωνικαὶ συνθήκαι, ὅφ' ἄξ ζῶμεν, τὰ βαρέα κατὰ τῆς ἀρετῆς κτυπήματα, ἅτινα ἡ χρηματολατρεία, ὁ θετικισμὸς, ἡ διαφθορὰ συχνὰ καταφέρουσι, εἶναι τόσαι φωναὶ διαμαρτυρίας κατὰ τῆς κακῆς καταστάσεως, ἐν ᾗ ἀπόλλυνται, ὡς ἐν σατανικῷ χωνευτηρίῳ, αἱ συνειδήσεις τῶν πιστῶν. Ἐργασθῶμεν ὑπὲρ ἐδραιώσεως τῆς πίστεως, δι' ἣς θὰ προχωρήσῃ τὰ καλὰ ἔργα, δώσωμεν τὸ παράδειγμα τῶν φρονίμων, ἵνα ἀπόθως ἀναμένωμεν τὴν ὥραν τοῦ θανάτου, ἵνα γνωρίσῃ ἡμᾶς ὁ Κύριος καὶ ἀκολουθησάμεν μετ' αὐτοῦ τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, καὶ εἰσδύσωμεν, τούτου ὁδηγούμενοι, εἰς τὴν αἰωνίαν, τὴν ἀγγελικὴν, τὴν ἀδιάφθορον καὶ πόθητὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ὅπου τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐπιλάμπει, ὅπου αἰωνία χαρὰ βασιλεύει.

Ἐν τῇ κοινωνικῇ πάλῃ, τῇ οὕτω σκληρῶς τελουμένην εὐτυχεῖς οἱ δυνάμενοι ἐν καθαρότητι συνειδήσεως νὰ τηρήσωσιν τὴν ἀνθρωπίνην αὐτῶν ὑπαρξίν ἀμόλυντον, τὴν καρδίαν ἀπονήρευτον καὶ τὸ πνεῦμα ἐν φοβῇ καὶ ἐλπίδι Κυρίου.

Δ. Ι. Κ.

Οὕτως κατασκευάζεται τὸ πρὸς χρῆσιν διδόμενον συμπεπυκνωμένον γάλα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀρκεῖ νὰ προσθέσῃ τις τὴν ὑπὸ τῆς ἐξατμίσεως ἀφαιρεθεῖσαν ποσότητα τοῦ ὕδατος, ἵνα ἀποτελεσθῇ ἐκ νέου τὸ πληρὲς γέυσος καὶ χαρακτηριστικῆς ὀρεκτικότητος γάλα, ὅπερ ἰδίως καταναλίσκεται εἰς διατροφήν τῶν βρεφῶν, καὶ ἐν ἀναμίξει μετὰ καφέ καὶ τείου.

Ἀλλὰ γεννᾶται ἡ ἐρώτησις: Τὸ συμπεπυκνωμένον τοῦτο γάλα ἐνέχει καὶ τὰ θρεπτικά συστατικά τοῦ ἑαυτοῦ γαλακτος;

Ἡ ἀπάντησις εἶναι εὐκολωτάτη ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τις τὰ ἀνωθι ἐκτεθέντα Τὸ συμπεπυκνωμένον γάλα δύναται νὰ ἦναι εὐάρεστον τὴν ὄψιν, δύναται νὰ ἦναι ὀρεκτικὸν εἰς τὴν γεῦσιν κτλ. ἀλλὰ φυσικῶς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ νοπὸν, ἀφοῦ τοιοῦτον μετὰ πάροδον χρόνου δὲν εἶναι.

Τὸ συμπεπυκνωμένον γάλα ἰδίως καλλιεργεῖται ἐν Ἑλβετίᾳ, Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ὧν δείγματα οὐκ ὀλίγα ἀπεστάλησαν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων.

Κατὰ τὰς γενομένας δ' ἐσχάτως χημικὰς ἀναλύσεις ἀπεδείχθη, ὅτι τῶν τοιούτων γαλακτων ἔχει προγενεστέρως ἐξαχθῆ ἡ κρέμα, καὶ συνεπῶς τὸ βούτυρον, παρετηρήθη δ' ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι τὰ παρασκευάζοντα τὰ τοιαῦτα γαλακτα ἐργοστάσια μεγάλην ποιοῦνται ἐξαγωγήν βουτύρου· ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ἀφαιροῦσι τὰς παχείας οὐσίας πρὸ τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν εἰς τὴν συμπίκνωσιν. Ἐκτὸς τούτου παρετηρήθη καὶ ἰσχυρὰ ταγγώδης ὁσμὴ εἰς τὰ ὑπὸ ἀνάλλωσιν ὑποβληθέντα συμπεπυκνωμένα ταῦτα γαλακτα, ἅτινα ὄντως ἐπιβεβαιούσι τὴν ὑπαρξίν σεσιπωμένου βουτύρου.

Ὅστε πασιφανῶς ἐξάγεται ὅτι τὸ ζήτημα τῆς διατηρήσεως τῶν συστατικῶν τοῦ νοποῦ γαλακτος δὲν ἐλύθη ἐτι, καὶ πρέπει νὰ ὤμεν λίαν ἐπιφυλακτικὸν εἰς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, ἰδίᾳ πρὸς διατροφήν τῶν βρεφικῶν ἠλικίων.

Φρέκ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΤΕΡΨΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΒΑΘΜΟΝ ΑΙΩΝΑ

Μεταξὺ τῶν ἐναγωνισμάτων ἅτινα κατὰ τὸ παρελθὸν χρονικὸν διάστημα ὑπεβάλομεν τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν βεβίως τὸ τερπνότερον καὶ ἐπαγωγώτατον ὅπερ, ὡς παρετηρήσαμεν ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν μικρῶν καὶ μεγάλων, ἥτο τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐπιστημονικὰ παίγνια ἐκάστοτε δημοσιευόμενα, ἐν ᾧ εὐρίσκει τις ἴπερ τερπνὴν καὶ ἀκηρατικὴν ὄψιν τὴν ἐξέλεξι μίξις μαθηματικῆς ἀληθείας, τὴν ἀποδείξιν ἑνὸς φυσικοῦ πειράματος, ἢ τὸ πόρισμα μίξις χημικῆς ἢ μηχανικῆς ἀρχῆς. Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις παρὰ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν παρεκλήθημεν νὰ ἐνδιαθρίβωμεν ὅσα τὸ δυνατόν πλεῖστον καὶ ἐκτενέστερον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, θὰ προσπαθῶμεν παντὶ σθένει νὰ εὐχαριστήσωμεν αὐτοὺς δημοσιεύοντες ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν φύλλῳ τοιαῦτα ὑπὸ πᾶσαν ἐπισημὴν ὀφίλημα ἐπιστημονικὰ ζήτῃματα: ἐν δὲ τῷ παρόντι θελομεν διαλάβει τὰ τῆς προόδου καὶ ἀναζητήσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς παρελθόντας χρόνους καθ' ὅς οὐκ ὄντως εὐρίσκομεν ἀξιοπεριεργὰ πράγματα, καὶ ἰφ' ἧς ἐποχῆς ἐγένετο ἡ ἀρστηρία τῆς ἀνακαλύψεως αὐτῶν.

Διόσημοί τινες μαθηματικοὶ δὲν ἀπῆξιψαν νὰ δημοσιεύσωσι ὀγκώδη συγγράμματα ὁμοίων παίγων, τὰ δὲ ἔργα τοῦ Bachel, τοῦ Mezirac καὶ Ozanam εἶναι οὕτως εἰσὶν κλασσικά.

Ἐτερον τοιοῦτον περιεργότερον πόνημα, εἶνε καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον «Μαθηματικαὶ τερψεῖς», ὅπως διαλαμβάνει διασκεδαστικὰ καὶ ἀστεία προβλήματα ἀριθμητικῆς, γεωμετρίας, ἀστρονομίας, ὀπτικῆς, σκιαγραφίας, μηχανικῆς, χημείας, καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τῶν ὀπανίων καὶ περιεργῶν ἀπορρήτων ἐξ ὧν πολλὰ οὐδέποτε εἶχον δημοσιεῖσθαι. Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν ἔφερε μὲν τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ὅτι ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς Ἰωάννου Leurechon ἐκ τοῦ τάγματος τοῦ Ἰησοῦ. Ἐτυπώθη εἰς Ρουέννην κατὰ τὸ ἔτος 1626, κοσμεῖται ὑπὸ εἰκόνων καὶ περιέχει πολλὰ ἐπιστημονικὰ παίγνια ἐξ ὧν τινὰ εἰσι γνωστὰ καὶ ἀνετυπώθησαν ἐν ταῖς «Ἐπιστημονικαῖς τερψεσὶ» τοῦ κ. Γάστρου Τισσαυδριέ.

Πειριεργίας χάριτι θ' ἀναφέρωμεν ὡς τινὰ. «Ἡ θρησκεία τῆς ράβδου τετοποθετημένη ἐπὶ δύο ὑελίμων ποτηρίων».

«Ἡ ἀνέγερσις φιάλης δι' ἑνὸς ἀχύρου».

«Ἡ ἐν τῷ ἕρρι ἀμοιβαία ὑποστήριξις τριῶν ράβδων, τριῶν μαχαίρων ἢ ὁμοίων σωματίων ἀνευ μεσολαβήσεως ξένου τινος ἀντικειμένου».

«Ἡ διαίρεσις ὀκτῶ ὀκτάδων οἴνου ἢ ἄλλου τινος ὕγρου διὰ μέσου ἀγγείων χωρητικότητος ὀκτῶ, πέντε καὶ τριῶν ὀκτάδων».

«Ἡ διαίρεσις μήλου εἰς δύο, τέσσαρα, ὀκτῶ κτλ. μέρη ἀνευ διακοπῆς τοῦ φλοιοῦ».

«Ἡ ἀπ' αὐτοῦ οὕτως εἰπεῖν ὑποστήριξις ἑνὸς κάδου ὕδατος εἰς τὸ ἄκρον ράβδου τινος».

«Ἡ διαίρεσις ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ σώματος διὰ τριῶν ὀπῶν ἀσυμμέτρων ἀλλήλοισ ἐπὶ τῷ ὄρῳ νὰ καταλαμβάνηται ἅπας ὁ ὄγκος αὐτῶν ἐφ' ὃ τὸ σῶμα τοῦτο διαπερνᾶται δι' αὐτῶν».

Τὸ πείραμα τοῦτο στηρίζεται ἐπὶ τῆς λεπτοτάτης θεωρίας τῆς γεωμετρίας, καὶ εἶνε δυσκολωτάτον, διότι πρόκειται νὰ διαπερασθῇ τὸ αὐτὸ σῶμα διὰ τριῶν ὀπῶν, μίξις στερογύλης, μίξις ὀρθογωνίου καὶ μίξις ὠσειδοῦς. Τοῦτο κατορθοῦται ἐάν λάβωμεν κύλινδρον ἔχοντα βάσιν κύκλον ὅμοιον πρὸς τὴν κυκλικὴν ὀπὴν καὶ ὕψος ἴσον πρὸς τὴν μεγαλύτεραν διάστασιν τοῦ ὀρθογωνίου. Διαπερωμένης πλαγίως, θὰ καταλάβῃ ἐντελῶς τὴν θέσιν τῆς ὠσειδοῦς ὀπῆς.

Τίς οἶδε, ἐὰν ὁ Νεύτων, σφεδρὸν σύγχρονος τοῦ πατρὸς Leurechon, ἐγνωρίζε τοῦτο, δὲν θὰ ὤρελίστο ἐκ τοῦ αἵματος τούτου προβλήματος; Καὶ ὄντως αὐτὸς δὲν εἶνε, ὅστις διὰ νὰ δώσῃ διεξόδον εἰς τὰς δύο γαλάς αὐτοῦ μικρὰν καὶ μεγάλην, αἵτινες ἐπιπῶν ἐν τῷ σφουδατηριῳ τοῦ κατεσκευάσασθαι εἰς τὴν θύραν, μίαν μεγάλην καὶ μίαν μικρὰν, χωρὶς νὰ σκεφθῇ ὅτι μόνῃ τῇ μεγάλῃ ὀπῇ ἔρει καὶ διὰ τὰς δύο; Οἱ μεγάλοι ἀνδρες ἔχουσι καὶ αὐτοὶ τοιαῦτα ὀνησιαί, ἴσως ὅμως καὶ ἡ ἱστορία αὐτῆ νὰ ἦνε ἀπῆλθ διδασκαλία.

Ὁ σοφὸς ἰησοῦτις ἐξακολουθεῖ παρακατῶν σοβαρῶς ἐπιλαμβανόμενος τοῦ θέματος, ἀλλὰ μετὰ ἰδιαζούσης χάριτος.

«Μοῖ παρουσιάζεται περιεργὸν θέμα: εἶναι δυσκολώτερον νὰ γράψῃ τις ἐντελὴ κύκλον ἀνευ διαθῆτου, ἢ νὰ εὐρῇ τὸ κέντρον καὶ τὸ μέσον κύκλου τινός;» ἢ μᾶλλον: «Ὅταν δὲν δύναται τις νὰ διαπερᾶσθαι μίαν σφαῖραν δια τινος ὀπῆς, τοῦτο προέρχεται ἐκ σφάλματος τῆς ὀπῆς, ἥτις εἶναι πολὺ μικρὰ, ἢ τῆς σφαιρας, ἥτις εἶναι πολὺ μεγάλη.»

Καὶ συζητεῖ σφουδαίως τὰ ζήτῃματα ταῦτα ἐν ἀρεταῖς σελίδι τοῦ πονήματός του, ἀπορριπόμενος φρονίμως ἐν τέλει ἐκ ἐξῆς: «Ἦδεταί, πῶς συζητοῦσι περὶ ὄνου σκιάς, ἐπὶ θέματος θαυματοποιίας?»

Μετὰ τοῦτο ἐπὶ μακρῶν ἐκτείνεται ἐπὶ τῆς ιδιότητος αὐτοῦ φυσικοῦ μαγνήτου καὶ τῶν ἐπὶ τούτου προστριβομένων βελόνων καὶ προστίθεται τὰ ἐξῆς ἐπὶ μερίτῃ ἀπορία τοῦ ἀναγνωστοῦ, ἀναλογίζομένου ὅτι ταῦτα ἐγράψαν τῷ 1626.

«Τινὲς εἶπον, ὅτι διὰ μέσου μαγνήτου ἢ ἄλλου τινὸς ἰμοῦ λίθου, δύο ἀπόντα πρόσωπα ἠδύνατο ν' ἀναποκρίνωται. Ὡς ἐν παραδείγματι, ὁ Κλαυδίου εὐρίσκειται εἰς Παρισίους καὶ ὁ Ἰωάννης εἰς Ρώμην. Ἐὰν ἀμφότεροι εἶχον ἀπὸ μίαν βελόνην μαμαγνητισμένην διὰ προστίθης ἐπὶ τινος λίθου, ἐχούσης τὸ ἴδιον ὁσάκις ἢ μίαν τοῦτων κινεῖται ἐν Παρισίους ἢ ἑτέρα ἐν Ρώμῃ εὐρισκομένη νὰ ἐκτελή τὴν αὐτὴν κίνησιν, θὰ ἠδύνατο ὁ Κλαυδίου καὶ ὁ Ἰωάννης νὰ συνεννοῶνται πληρέστατα δι' ἀλφαριθμοῦ τινός.»

Πλὴν ἐπιλέγει:

«Ἡ ἀνακαλύψις εἶναι λαμπρὰ, ἀλλὰ δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχη εἰς τὸν κόσμον μαγνήτης ἔχων τοιοῦτον προτέρημα». Ὁ πάτερ Leurechon ἀπέρριψε εἰς τὰ ὀκτώβρη ἐπὶ τὴν περιγραφὴν τῶν ἐπιπέδων, κυρτῶν, κοίλων, παραλλήλων κατόπτρων, κτλ., τῶν ὁποίων ἐξῆγε τὰ περιεργὰ φαινόμενα, καὶ ἐξικνεῖται μέχρι τῶν φαντασιωδῶν αὐτῶν ιδιοτήτων.

Δὲν ἐνθυμούμεθα δυστυχῶς, τίς ἦτο ὁ ἀστρονόμος ἐκεῖνος, ὅστις πρώτος συνέλαβε τὴν ἰδέαν τῆς μετὰ τῶν γετῶνων μας Σεληνητῶν ἀναποκρίσεως, ἐὰν τοιοῦτοι ὑπάρχωσιν. Κατ' αὐτὸν θὰ ἔρει νὰ παραγάγῃ τις ἐπὶ τῆς γῆς σημεῖα δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, ἢ τοι παρμεγεθῆ γεωμετρικὰ σχήματα, τὰ ὁποῖα οἱ κάτοικοι τῆς Σελήνης θὰ ἔβλεπον καὶ βεβαίως θὰ μᾶς ἀπήντων δι' ἀναλόγων σχημάτων. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἰδέα τῆς μετὰ τῶν Σεληνητῶν συνεννοήσεως δὲν εἶναι νέα, εἶναι τοῦ... Ηυθαγόρας.

Ἰδοὺ τινὶ τρόπῳ ὁ σοφὸς ἦρωες τοῦ συγγράμματος τούτου ἀποφαινεταί.

«Ἀναφέρω ἐν πείραμα. Τινὶ τρόπῳ δύναται νὰ κατορθωθῇ ὥστε διὰ τῶν ἀκτίων τοῦ ἡλίου νὰ ἀνακρίστῶνται οἱ γράμματα θελήσῃ τις ἐπὶ τῶν τοίχων μεγάλης οἰκίας καὶ νὰ ἀναγινώσκωνται μακρόθεν; Τοῦτο γίνεται, λέγει ὁ Maginus, ἀπὸ γράψῃ τις ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἑνὸς καθρέπτου δι' οἰουδῆποτε χρώματος, γράμματα τινὰ ἀρκούντες μεγάλᾳ καὶ ἀντιστρέφως νὰ στρέψῃ τὸ μεγαλύτερον πρὸς τὸν ἡλιον, καὶ τότε ταῦτα διὰ τῆς ἀντανάκλασεως θὰ ἐμφανισθῶσιν ἐμφαντικῶς ἐπὶ τῶν τοίχων τῆς οἰκίας. Ἴσως διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ταύτης ὁ Ηυθαγόρας, ὁ ὕπεργατος τὸ δυνατόν τῆς μετὰ τῆς Σελήνης συνεννοήσεως τῆς σφαιρας κας.»

(Ἔπειτα συνέχεται.)

Φ. Π.

Ο ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΣ ΑΣΤΗΡ

II

Η ΓΗ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

(Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ. — Μετάφρασις Δ. Ι. Κ.)

(Συνέχεια ἴδε Α' τόμον)

Ὁ Γερμανὸς Φριεδέλ καὶ ὁ Νεαπολίτης Πανταλάκης περιελαμβάνοντο μεταξύ τούτων. Ἀρμότεροι ἐθεωροῦντο ἤδη μεταξύ τῶν μεταλλευτῶν, ὡς οἱ εὐτυχέστεροι τῆς κατασκευῆς τοῦ Βανδεργάτ. Ἡ αἰτία, ἣς ἐνεκα προήγοντο εἰς ἐπιτυχίας, δὲν τοὺς καθίστα ἑλαττωματικούς οὔτε ἐν Κόπζ, οὔτε ἐν τῷ ὑποστατικῷ. Ὁ Φριεδέλ ἦτο ὅσον οὐδέποτε δοκίμιος καὶ προπέτης, ἀφ' ὅτου ὁ δογματισμὸς τοῦ ἐστηριζέτο ἐπὶ τινῶν χιλιάδων λιθῶν στεριλιῶν. Ὡς πρὸς δὲ τὸν Ἀνίβαν Πανταλάκη, μεταμορφωθέντα ἀπὸ τοῦδε εἰς ἀποικὸν *dandér*, ἀπήστραπτεν οὗτος ἐκ χρυσῶν ἀλύσεων, δακτυλίων, ἀδαμαντίνων καρφίδων ἔφερεν ἐνδύματα ἐκ λευκῆς ὀθόνης, ἧτις καθίστα τὴν χροιάν του ὡς γροτέραν ἔτι καὶ μᾶλλον γεώδη.

Πλὴν μὲ τὰς βωμολογίας του, τὰ νεαπολιτικάνα τραγουδάκιά του καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ μεγάλου πνεύματος, ἡ γελοία αὕτη προσωπικότης μίτην προσεπάθει νὰ διασκεδάσῃ τὴν Ἀλίαν. Ὅχι βεβαίως διότι αὕτη τῷ εἰδείζεν ἰδιόζουσαν περιφρόνησιν ἢ ἐφάνη ἀμφιβάλλουσα περὶ τῆς ἀφορηθῆς, ἧτις τὸν ὠδήγει εἰς τὸ ὑποστατικόν. Ἡρέσκειο νὰ μὴ τὸν ἀκούῃ ποσῶς, καὶ οὐδέποτε ἐγάλα μῆτε διὰ τὰς κομικὰς χειρονομίας του, μῆτε διὰ τὰς στάσεις τοῦ σώματός του. Τούτο κατενόει ὁ Κυπριανὸς καὶ ἠνείχετο σκληρῶς, βλέπων ἐν συνδιαλέξει μετὰ τοῦ ἀθλοῦ ἐκείνου ὄντος ἐκείνην, ἣν ἔθετε τὸσον ὑψηλὰ ἐν τῷ πρὸς αὐτὴν σεβασμῷ καὶ τῇ ἀγάπῃ του.

Ὁ,τι δ' ἐπὶ μᾶλλον καθίστα αὐτὸν ἀνεκτικόν, ἦν ὅτι ἡ ὑπερφάνεια τοῦ τὸν ἠμποδίζει νὰ δειξῇ τι εὐρίσκων πολὺ ταπεινωτικὸν νὰ πειραθῇ νὰ ἐξευτελίσῃ εἰς τὰ ὄμματα τῆς δεσποινίδος Οὐάτινς ἕνα τοιοῦτον ἀνέξιον ἀντρακίτην. Ποῖον δικαίωμα εἶχεν, ἄλλως τι; Ἐπὶ τίνος ἐστήριξε τὰς ἐπικρίσεις του; Οὐδὲν ἐγνώριζε περὶ τοῦ Ἀνίβα Πανταλάκη καὶ δὲν ὠδήγειτο, εἰμὴ ἐξ ὀρμηγύτου ἀντιπαθείας, εἰς τὴν κακὴν ὑπόληψιν, ἣν εἶχε πρὸς αὐτόν. Νὰ θλιθῆ, ὅπως δειξῇ ταύτην ἡμέραν τινὰ τραγικὴν, θὰ ἦτο ἀπλούστατα γελοῖον. Ἰδοὺ τί ἐνόει σαφῶς ὁ Κυπριανός, καὶ θὰ ἤγετο εἰς ἀπελπισίαν, εἰάν ἡ Ἀλίαν ἐφάνετο δίδουσα τὴν ἐλαχίστην προσοχὴν πρὸς τοιοῦτον ἄνωθωπον.

Ἐπὶ πλέον ἦτο βεβουθισμένος μετὰ μανίας ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἧτις τὸν ἀπηγοῦλει ἡμέρας καὶ νυκτός. Δὲν προέκειτο περὶ μεθόδου κατασκευῆς ἀδάμας, ἀλλ' ἦταν δέκα—εἰκοσι πειράματα, ἅτινα προπαρεσκεύαζεν, ἑτοιμοὺς νὰ τὰ ἐκτελέσῃ, ἀμὰ ἢ πρώτη δοκιμὴ ἐτελείωνε. Δὲν ἱκανοποιεῖτο πλέον ἐκ τῶν θεωρητικῶν δεδομένων καὶ τῶν τύπων, ἐξ ὧν ἐκάλυπτεν ἐπὶ ὀλοκληρῶς ὅρας τετράδια καὶ σημειώσεις. Ἐν πάσῃ στιγμῇ ἔτρεχε μέχρι τοῦ Κόπζ, μετεκόμιζε νέα δειγμάτια βράχων καὶ χρωμάτων, διέταττεν ἀναλύσεις, ἐκατοντάκις γιγνομένας, μετ' ἀκριθείας καὶ συντομίας, μὴ ἐπιτροπούσης πλάνην. Ὅσοι ἐναργέστερος καθίστατο ὁ κίνδυνος νὰ ἴδῃ τὴν δεσποινίδα Οὐάτινς διαφεύγουσαν αὐτοῦ, τόσον ἀπεφάσιεν οὐδενὸς νὰ φεισθῆ, διὰ νὰ τὸν καταβάλῃ.

Πρὸ πάντων δὲ τοσαύτῃ ἦτο κατὰ βῆθος ἡ δυσπιστία του περὶ ἐαυτοῦ τοῦ ἴδιου, ὥστε οὐδὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν νεαρὰν κόρην περὶ τοῦ πειράματος, ὅπερ ἐξετέλει. Ἡ δεσποινὶς Οὐάτινς εἶχε μόνον, κατὰ τὴν συμβουλήν του, καταρτισθῆ εἰς τὴν χημείαν καὶ ἐν ταύτῃ λίαν ἐπιτυχῶς.

IX

ΜΙΑ ΕΚΠΑΝΗΣΙΣ

Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν τὸ πείραμα ἐφάνετο, ὅτι εἶδε νὰ ἦτο ὀριστικῶς τετελεσμένον, ὑπῆρξε μεγάλη ἡμέρα. Εἶχον ἤδη παρῆλθαι δύο ἑβδομάδες, καθ' ἃς τὸ πῦρ δὲν διετρεῖτο

πλέον, αὐτὸ, ὅπερ ὑπέσχετο, κατὰ τὴν συσκευήν, ὅτι θὰ ἀπεψύχετο βαθμηδόν. Ὁ Κυπριανός, κρίνων ὅτι ἡ κρυστάλλωσις τοῦ ἄνθρακος εἶδε νὰ ἦτο γεγεννημένη, ἐὰν ἄλλως ἠδύνατο αὕτη νὰ ἐπιφέρῃ τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα ὑπὸ τὰς συνθήκας ἐκείνας, ἀπεφάσιεν ν' ἀνυψώσῃ τὸ στρώμα τῆς γῆς ὅπερ ἐσχημάτιζε σκέπασμα περὶ τοῦ πυραύνου. Τούτο ἐγένετο διὰ μεγάλων κτυπημάτων σκαπάνης, δι' ἃν ἔπρεπε νὰ προσβάλῃ τὸ σκέπασμα τούτο, διότι εἶχε σκληρυνθῆ, ὡς πλίνθος τις ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πλινθοποιῦ. Ἀλλὰ τέλος ἐν-ἔδωκεν αὕτη εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ Ματακίτ καὶ ἀφῆκε παρευθὺς νὰ ἴδωσι κατ' ἀρχὰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ πυραύνου, ὅπερ καλοῦσι κινούκρνον, καὶ ἔπειτα ὀλοκληρῶν τὸ πύραυνον.

Ἡ καρδιά τοῦ νεαροῦ μηχανικοῦ ἐπαλλεν ἑκατὸν εἰκοσι παλμούς εἰς τὸ λεπτόν, κατὰ τὴν στιγμὴν. καθ' ἣν ὁ νέος Κάφρος, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Αἰ καὶ τοῦ Βαρδία, ἀπέστα τὸ κινούκρνον ἐκεῖνο.

Ὅτι τὸ πείραμα εἶχεν ἐπιτύχει, σχεδὸν δὲν τὸ ἐπίστευεν ἦν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀμφιβάλλουσι πάντοτε καὶ περὶ ἐαυτῶν τῶν ἰδίων! Ἀλλὰ τέλος τούτο ἦτο δυνατόν, κατόπιν ἀπὸ ὅλα αὐτά! Ὅποια δὲ χαρὰ, εἰάν εἶχεν οὕτω τὸ πρᾶγμα! Ὅλοι αἱ ἐλπίδες του περὶ εὐτυχίας, δόξης, τύχης, ἐστρητῶντο ἀπὸ τὸν ὀγκῶδη ἐκείνον μέλανα κύλινδρον, ὅστις διήρχετο τῶν ὀφθαλμῶν των μετὰ τοσοῦτων ἐβδομάδων προσδοκίαν.

Ὡ ἀθλιότης! Ὁ σωλὴν εἶχε διαρρηχθῆ. Ναι! ὑπὸ τὴν ἰσχυροτάτην πίεσιν τοῦ ἀτμοῦ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἔλκδους αἰερίου, φερομένου εἰς θερμοκρασίαν ἐκ τῶν λίαν ὑψωμένων, ὁ χάλυψ αὐτὸς δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῆ. Ὁ σωλὴν, καίτοι εἶχε 50 ἑκατοστομέτρων πάχος, εἶχε διαρρηχθῆ ἑθροισθῶς εἰς θρύμματα ὡς τις ἀπλοὺς δοκιμαστήρ. Ἐπαρουσίαζεν ἐπὶ τῆς μῆς τῶν πλευρῶν του, σχεδὸν εἰς τὸ μέσον, σχίσμα χαίτων ὡς πλατὺ στόμα, μαῦρον καὶ στρογγύλον ὑπὸ τῶν φλογῶν, καὶ ὅπερ ἐφάνετο, ὅτι ἐγάλα εἰρωνικῶς ὑπὸ τὴν μύτην τοῦ συγχυμένου μηχανικοῦ.

Τούτο ἦτο ἀτυχία! Τόσοι κόποι, διὰ νὰ φθίσῃ εἰς ἐν ἀποτέλεσμα ἀρνητικόν! Τῇ ἀλθιείᾳ, ὁ Κυπριανός ἠσθάνετο ἐξυτὸν ὀλιγώτερον τεταπεινωμένον, ἐὰν χάρις εἰς τὰς καλῶς ληφθείσας προφυλάξεις ἡ συσκευή του εἶχεν ὑποστῆ τὴν δοκιμασίαν τοῦ πυρός! Πῶς ὁ κύλινδρος ἐντέλει κενὸς κέρυσταλλωμένου ἄνθρακος, ἀφοῦ, ἀναμφιβόλως, δεκάκις προσητομίσθη διὰ τὴν ἀτυχίαν! Ἀλλὰ εἶχε θερμοανθῆ, ἀποψυγῆ, περιποιηθῆ ἐπὶ ἕνα μῆνα τὸν παλαιὸν σιδηροῦν κύλινδρον, ἵνα ἀποτύχῃ! Ἀσμένως θὰ ἔδιδε μίαν κλωτσιὰ εἰς τὰ πλευρά, ἂν μὴ ὁ σωλὴν δὲν ἦτο ἀρκετὰ δυσκίνητος, ὥστε νὰ τὸν ἄρνε νὰ τὸ κάμῃ ἐλευθέρως.

Ὁ Κυπριανός ἦτο ἐγγύς λοιπὸν νὰ ἐγκαταλίπῃ αὐτὸν ἐν τῷ πυραύνῳ, καὶ ἠτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ, ὅλως περιλυτός, διὰ νὰ ὑπάγῃ ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὴν Ἀλίαν τὸ ἀξιοθρήνητον ἀποτέλεσμα, ὅτε περιέργειά τις τοῦ χημικοῦ, ἧτις ἐπέζη ἐν αὐτῷ, τὸν παρῶρμισε νὰ προσεγγίσῃ πυρετὸν τι εἰς τὸ ἀνοιγμα τοῦ σωλήνος, ἵνα ἐξετάσῃ τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ.

— Ἀναμφιβόλως, ἐσκέπτετο, τὸ χῶμα, δι' οὗ τὸ ἔχω συσκευάσει ἐσωτερικῶς, μετεσχηματίσθη εἰς πλίνθον, καθ' ὃν τρόπον περιεκάλυπτεν ἐξωτερικῶς τὸ πύραυνον.

Ἡ ὑπόθεσις ἦτο βέβαιος. Ἐν τούτοις δι' ἐνὸς φαινομένου, ἀρκούντως μοναδικοῦ, καὶ ὅπερ ὁ Κυπριανός δὲν διεσαφῆνισεν ἐξ ἀρχῆς, εἶδος τι ἀργιλώδους σφαιρας ἐφάνετο, ὅτι ἠδύνατο ν' ἀποσπᾶσθαι τὸ περιεχόμενον τούτου τῆς γῆς, ἀφοῦ εἶχε σκληρυνθῆ κατ' ἴδιαν ἐν τῷ σωλῆνι.

Ἡ σφαῖρα αὕτη, ἐρυθρότητος ὑπομελείνης, ἔχουσα διάμετρον σχεδὸν ἐνὸς πορτοκαλλίου, ἠδύνατο εὐκόλως νὰ διέλθῃ διὰ τῆς σχισμῆς. Ὁ Κυπριανός τὴν ἀπέσυρε λοιπὸν καὶ τὴν ἐλαβεν ἀρκετὰ ἀμελῶς, ἵνα τὴν ἐξετάσῃ. Ἐπειτα γνωρίζων, ὅτι τούτου ἦτο μέγα τμήμα τοῦ πηλοῦ, διακεχωρισμένον τοῦ διαφράγματος, ὅπερ εἶχεν ὑποστῆ χωριστὰ τὴν ἐψησιν, ἐμέλλε νὰ τὸ ρίψῃ πέραν κατὰ γῆς, ὅτε παρετήρησεν, ὅτι ἐκτύπη ὡς κενόν, ὅπως ἡ κέραμος.

Ἦτο ὡσεὶ ὑδρία περιφρακτος, ἐν ἣ ἔχόρευε τι ὡς κωδωνίσκος λίαν δυσκίνητος.

— Σιωπὸς κομπαράς! εἶπεν ὁ Κυπριανός, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ὑπερῆστο, ἐπὶ ποινῇ θανάτου, νὰ δώσῃ τὴν ἐξήγησιν τοῦ μυστηρίου τούτου, θὰ ἦτο ἀνίκανος.

Ἐ, τούτοις ἠθέλησε νὰ ἔχῃ τὴν συνειδήσιν του ἤσυρον. Ἐλαβε λοιπὸν ἐν σφύρον, καὶ διέρρηξε τὸν κομπαράν.

Ἦτο οὗτος πράγματι εἰς τοιοῦτος ἀκριβῶς, περιέχων θησαυρὸν ἀνεκτίμητον.

Ὅχι! Δὲν εἶχεν ἀπατηθῆ περὶ τῆς φύσεως τοῦ ὀγκῶδους χάλικος, ὅστις παρουσιάζετο τότε εἰς τοὺς ἐκπεπληγμένους ὀφθαλμούς τοῦ νεαροῦ μηχανικοῦ.

Ὁ χάλιξ οὗτος ἦτο ἀδάμας, περικαλυπτόμενος ὑπὸ μεταλλομήτρας, καθ' ὅλα ὁμοίως πρὸς τὴν τῶν ἀληθῶν ἀδαμάντων, ἀλλ' ἀδάμας κολοσσίων διαστάσεων, ἀπθάνων, ἀνευ προηγουμένου.

Οὕτως ἐκρίνετο. Ὁ ἀδάμας οὗτος, ὀγκωδέστερος ὡς ὄβριθος, ἀρκούντως ὁμοίος τὴν ὄψιν πρὸς γεώμηλον, ὄφριε νὰ ζυγίσῃ τὸ ὀλιγώτερον 300 γραμμάρια.

— Ἀδάμας, ἀδάμας τεχνητός! ἐπανελάμβανεν ἡμφῶνως ὁ Κυπριανός, ἐκπεπληγμένος. Εὔρον λοιπὸν τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τῆς τοιαύτης κατασκευῆς, εἰς τὸ πείραμα τοῦ γεγονότος, τοῦ συμβάντος ἐν τῷ σωλῆνι!... Εἶμαι λοιπὸν πλούσιος!... Ἀλίαν, ἀγαπητῆ μου Ἀλίαν, ἀνήκεις εἰς ἐμὴ! Ἐπειτα, ἐπαναλαμβάνων ὅτι δὲν ἐπίστευεν εἰς πᾶν ὅ,τι ἐβλεπεν:

— Ἀλλὰ τούτο εἶναι ἀδύνατον!... Εἶναι φαντασμαγορία, ἢ ἄρα ἄρα!... ἐπανέλαβεν, ὑπὸ τὸ δῆγμα τῆς ἀμφιβολίας. Ἀ! Ὅχι γνωρίζω ἐν τὸς ὀλίγου τί πρέπει περὶ τούτου νὰ πιστεύω!

Καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ καιρὸν νὰ θέσῃ τὸν πλῆθος του, ἐπτοημένος, ἐξάλλος ἐκ χαρᾶς, ὡς ὁ Ἀρχιμήδης ἐξερχόμενος τοῦ λουτροῦ, ἐν τῷ ὀποιῷ ἦν βεβουθισμένος, ὅτε ἀνεκάλυψε τὸν περιφνηνὸν νόμον του, ἰδοὺ ὁ Κυπριανός, ὅστις διέτρεξε διὰ μῆς τὸν δρόμον τοῦ ὑποστατικοῦ, πίπτει ἐν εἰδει ὀπίδος παρὰ τῷ Βανδεργάτ. Εὔρε τὸν γέροντα λιθοζῶον ἀπασχολημένον εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λίθων, οὗς ὁ Νάθαν, ὁ μεσίτης τῶν ἀδαμάντων, πρὸ ὀλίγου τῷ εἶχε δώσει νὰ ἐπεξεργασθῇ.

— Ἀ! κύριε Νάθαν, εἰσθε ἐδῶ λίαν ἐπικίρως! ἀνέκραξεν ὁ Κυπριανός. Ἰδέτε!... καὶ σεις, κύριε Βανδεργάτ, ἰδέτε τί σὰς φέρω καὶ εἰπατέ μοι τί εἶναι τούτο!....

Εἶχε θέσει τὸν χάλικα του ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐσταύρωσε τοὺς βραχίονας.

Ὁ Νάθαν, πρῶτος ἔλαβε τὸν χάλικα, ὡρὸς ἐξ ἐκπλήξεως, καὶ μὲ ὀφθαλμούς ἀνεωγμένους, ὡς στόμα χαίτων, τὸν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἰάκωβον Βανδεργάτ. Οὗτος, ἀφοῦ ἔφερε τὸ ἀντικείμενον ὑπὸ τὰς ὄψεις του καὶ εἰς τὸ φῶς τοῦ παραθύρου, τὸν παρετήρησε καὶ αὐτὸς μὲ τὰς διόπτρας του. Ἐπειτα τὸ ἐπανεθίκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ παρατηρῶν τὸν Κυπριανόν:

— Αὐτὸ εἶναι ὁ πλέον ὀγκῶδης ἀδάμας, ἐξ ὧν ὑπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον, εἶπεν ἡσύχως.

— Ναι, ὁ πλέον ὀγκῶδης!... ἐπανέλαβεν ὁ Νάθαν. Δις ἢ τρεῖς ὀγκωδέστερος τοῦ Κοχ-ι-νὸρ, ἦτοι τοῦ α' Ὀρους τοῦ

φωτός, τοῦ καυχήματος τούτου τοῦ βασιλικῆς θησαυροφυλακείου τῆς Ἀγγλίας, ὅπερ ζυγίζει 174 καράτια.

— Δις ἢ τρεῖς ὀγκωδέστερος τοῦ Μεγάλου Μογγόλου, τοῦ μᾶλλον ὀγκῶδους ἐκ τῶν γνωστῶν λίθων, τοῦ ζυγίζοντος 280 καράτια. Ἐπανέλαβεν ὁ γηραιὸς λιθοζῶος.

— Τετράκις ἢ πεντάκις τοῦ ἀδάμαντος τοῦ Τσάρου, τοῦ ζυγίζοντος 173 καράτια! ἀπῆντησε ταχέως ὁ Νάθαν, ἐπὶ μᾶλλον ἐκπληττόμενος.

— Ἐπτάκις ἢ ὀκτάκις τοῦ Ἀντιβασιλέως, ὅστις ζυγίζει 136 καράτια! ἐπανέλαβεν ὁ Βανδεργάτ.

— Εἴκοσιν ἢ τριάκοντα φορές τοῦ ἀδάμαντος τῆς Δρέσδης, ὅστις δὲν ζυγίζει ἢ 30 καὶ ἐν, ἀνέκραξεν ὁ Νάθαν. Κατόπιν προσέθηκεν: Ὑπολογίζω, ὅτι μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν, αὐτὸς ἐδῶ θὰ βεβούνη ἀκόμη, τὸ ὀλιγώτερον, 400 καράτια. Ἀλλὰ πῶς θὰ ἐτόλμα τις νὰ ἐκφέρῃ ἐκτίμησιν δι' ἕνα τοιοῦτον λίθον! Ἀξίζει ὅ,τι καὶ ἂν εἴπῃ!

— Καὶ διατὶ ὄχι; ἐπανέλαβεν ὁ Ἰάκωβος Βανδεργάτ, ὅστις διέτειλε ὁ μᾶλλον ἀτάραχος ἐκ τῶν δύο. Ὁ «Κοχ-ι-νὸρ» ἐκτιμᾶται ἀντὶ 30 ἑκατομμυρίων φράγκων. Ὁ «Μέγας Μογγόλος» 12 ἑκατομ. Ὁ τοῦ Τσάρου 8 ἑκατομ. Ὁ «Ἀντιβασιλεὺς» 6 ἑκατομ. ... Ἐ! λοιπὸν, αὐτὸς ἐδῶ πρέπει βεβαίως ν' ἀξίξῃ καμμιά ἑκατοστὴ τὸ ὀλιγώτερον!

— Ἐ! τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ χρώματός του καὶ τῆς ποιότητός του! ἐπανέλαβεν ὁ Νάθαν, ὅστις ἤρρισε νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰς αἰσθήσεις του, καὶ ὅστις ἐκρίνει ἴσως ἐπιωφελεῖ; νὰ σιπέτηται διὰ τὸ μέλλον, ἔχων ὑπ' ὄψει τὸ δυνατόν τῆς ἀγορᾶς. Ἐὰν ἦναι ἄχρους καὶ πρώτης διαυγείας, ἡ ἀξία του θὰ ἦτο ἀνεκτίμητος. Ἀλλ' εἰάν ἦτο κίτρινος, ὡς τὸ πλείστον τῶν ἰδικῶν μαζῶν ἀδαμάντων τῆς Γρικαλάνδης, ἡ ἀξία αὕτη θὰ ἦτο ἀπείρως μικροτέρα. Δὲν γνωρίζω ἐν τούτοις ἐὰν θὰ προτιμῶν μετὰ τῶν λίθων τῶν τοιοῦτων διαστάσεων, ἕνα ὄραϊον μὲ βαφὴν σαπφειρίνου κωνοῦ, ὡς τοῦ ἀδάμαντος τοῦ Ὁπ (Hope), ἢ ροδίτην, ὡς ἡ τοῦ Μεγάλου Μογγόλου, ἢ μᾶλλον σμαραγδίνην, ὡς ἡ τοῦ ἀδάμαντος τῆς Δρέσδης.

Ὁ Κυπριανός δὲν ἤκουε πλέον.

— Κύριοι, ἐπιτρέφατέ μοι, εἶπε τότε ἐν σπουδῇ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ σὰς ἀφήσω αὕτην τὴν στιγμὴν! Καὶ λαβὼν ὀπίσω τὸν πολύτιμον χάλικα του, διέτρεξε σπεύδων πάντοτε, τὴν ὁδὸν τοῦ ὑποστατικοῦ.

Χωρὶς νὰ σκεφθῆ ποσῶς, ὅπως κρούσῃ, ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ διαλεκτηρίου καὶ εὔρεν ἐμπροσθέν του τὴν Ἀλίαν, πρὶν δὲ ἡ σκεφθῆ, ἐν τῇ παραφροσῇ αὐτοῦ, τὴν ἐλαβεν εἰς τοὺς βραχίονάς του, περιπτυσσόμενος καὶ ἀσπαζόμενος αὐτὴν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν παρειῶν.

— Ἐ! καὶ τί σημαίνουν αὐτά! ἀνέκραξεν ὁ κύριος Οὐάτινς, σκανδαλισθεὶς ἐκ τῶν ἀνεπίστων αἰσθηματικῶν ἐκείνων ἐνδείξεων.

Ἐκλήθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἀπέναντι τοῦ Ἀνίβα Πανταλάκη, παίζων μὲ τὸν κακὸν ἐκείνον γελωτοποιὸν μίαν παρτίδα πικέτου.

— Δισκοινὶς Οὐάτινς, συγχωρήσατέ με, ἐψέλλισεν ὁ

Τὸν παρῶρμισε νὰ προσεγγίσῃ πυρετὸν τι εἰς τὸ ἀνοιγμα.

Κυπριανός, όλος έκπληκτος επί τῇ ἰδίᾳ τόλμῃ, όλος ἀκτινοβολῶν ἐκ χαρᾶς. Εἶμαι πᾶρα πολὺ εὐτυχής!..... Εἶμαι τρελλός ἐξ εὐδαιμονίας!..... Παρατηρήσατε!..... Ἴδετε τί σᾶς φέρω!

Καὶ ἔρριψε μάλλον ἢ ἀπίθεσε τὸν ἀδάμαντά του ἐπὶ τῆς τραπέζης μεταξὺ τῶν δύο παικτῶν.

Ὡς ὁ Νάθαν καὶ ὁ Ἰάκ. Βυνδεργάτ, καὶ οὗτοι ἐνόησαν ἀμέσως περὶ τίνος προέκειτο. Ὁ κ. Οὐάτκινς, ὅστις δὲν εἶχεν ἀκόμη διαδραματίζει ἢ λίαν μετρίως τὸ μέρος του ὡς πρὸς τὴν τζινέβραν, διετέλει ἐν καταστάσει ἀρκούντως διανυγεί.

— Τὸν ἤρατε..... σεῖς αὐτός..... Εἰς τὸ κλαίμ. σας; ἀνέκραξε ζωηρῶς.

— Τὸν εὖρον; ἀπήντησεν ὁ Κυπριανός θριαμβευτικῶς. Ἐπράξα κάτι τι καλλίτερον! Τὸν κατασκευάσα ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐξ ὀλοκλήρου!..... Ἄ! κύριε Οὐάτκινς, ἡ χημεία, μετὰ τοῦτο, ἐνέχει πολλὰ καλὰ!

Καὶ γελῶν, ἐσφιγγεν ἐν ταῖς χερσί του τοὺς λεπτοφυεῖς δακτύλους τῆς Ἀλικῆς, ἣτις ὅλως έκπληκτος ἐκ τῶν αἰσθηματικῶν ἐκείνων ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ καὶ κατεγοητευμένη ἐκ τῆς εὐτυχίας τοῦ φίλου τῆς, ἠδέως διεγέλα.

— Καὶ ὅμως, εἰς σᾶς ὀφείλω τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην, δεσποινίς Ἀλική! ἐπανελάθειν ὁ Κυπριανός. Τίς μὲ προέτρεψε νὰ ἐπιδοθῶ πάλιν εἰς τὴν χημείαν; Τίς ἀπήτησεν; ὅπως ἐπιζητήσω τὴν κατασκευὴν τεχνιτοῦ ἀδάμαντος, εἰμὴ ἡ θελκτικὴ σας, ἡ λατρευτὴ σας κόρη, κύριε Οὐάτκινς; Ὡ! δύναμαι νὰ σᾶς ἀποδώσω λατρείαν, ὡς οἱ παλαιοὶ ἱππῶται πρὸς τὰς ἐκλεκτὰς τῆς καρδίας των, καὶ νὰ διακηρύξω, ὅτι εἰς ταύτην ἀποδίδω ὅλην τὴν ἀξίαν τῆς ἐφευρέσεως. Ὁ δὲ δυνάμην νὰ σκεφθῶ τοιοῦτόν τι ἄνευ αὐτῆς;

Ὁ κύριος Οὐάτκινς καὶ ὁ Ἄννιβίας Πανταλάκῆς παρετήρησαν τὸν ἀδάμαντα, μεθ' ὃ ἐκύτταξαν ἀλλήλους, σείοντες τὴν κεφαλὴν. Ἦσαν κυριολεκτικῶς βεθυθισμένοι ἐν τῇ βιβυτέρῃ ἐκπλήξει.

(Ἀκολουθεῖ).

ΗΧΩ

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Τὰ ἐν τοῖς παρασκηνίοις τῶν θεάτρων γινόμενα μυστήρια ὑπεχώρησαν πρὸ τῆς ἐπιστήμης. ἣτις ἀντικατέστησε πάντα τὰ ἐκεῖ ἐκτελούμενα ἀνούσια πειράματα πρὸς παράστασιν τῶν φυσικῶν φαινομένων κ.τ.λ.

Ἴδου τινα ἐκ τῶν εὐφυῶν τούτων πειραμάτων.

Ὁ κεραυνός κατορθοῦται διὰ μέσου πλακὸς ἐκ λεπτῆς λαμαρίνας, τὴν ὁποίαν κινουοῖ βαθυπτόν, καὶ ἣτις οὕτως πάλλουσα ἀναδίδει μεταλλικούς παρατεταμένους ἤχους ἢ ἐτι διὰ μέσου μικρῶν ξηρῶν ξυλίνων σανίδων διαπεπρασμένων ἐπὶ σχοινίου, καὶ ἄς βιαίως κτυποῦσιν τὰς μὲν ἐπὶ τῶν δέ.

Πρὸς ἀπομίμησιν τῶν ἄστραπῶν μεταχειρίζονται τὸ μαγικὸν κάτοπρον τοῦ κ. Duboseq, ὅπερ συνίσταται ἐξ ἠλεκτρικῆς λυχνίας ἢ ἄλλου τινὸς τοξοειδοῦς φωτὸς τετοποθετημένου ἐν τινὶ κοίλῳ ἐπαργυρωμένῳ κατόπτρῳ τὸ ὁποῖον κινεῖ τις κατὰ βούλησιν.

Τὴν βροχὴν καὶ τὴν χάλαζαν ἀπομιμοῦνται διὰ τῆς κινήσεως κυτίου ἐκ ξύλου ἢ ἐκ λαμαρίνας φέροντος διαίρεσεις καὶ ἐμπεριέχοντος μικροὺς λίθους.

Ἡ χιὼν παράγεται διὰ μικρῶν τεμαχίων χάρτου, τὰ ὁποῖα οἱ ἀρμόδιοι ρέπτουσι διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἀπὸ τῆς ὀροφῆς αὐτῆς.

Τὴν ὀμίχλην ἀπομιμοῦνται διὰ σειράς παραπετασμάτων ἀπὸ γάζης ἢ λεπτοῦ διαφανοῦς ὑφάσματος; τὰ ὁποῖα κατέρχονται ἐκ τῶν ἀψίδων τῶν σκηνῶν καὶ φέρουσι ἐπ' αὐτῶν διαδοχικὰ τεχνικὰ νέφη.

Οἱ κρότοι τῶν πυροβόλων παράγονται διὰ ξυλίνης σανίδος στερεᾶς οὔσης εἰς τὴν μίαν ἄκρην αὐτῆς καὶ ἐλευθέρως εἰς τὴν ἑτέραν τὸ δὲ ἄκρον τῆς τελευταίας τρυπῆς στηρίζε-

ται ἐπὶ κυλίνδρου φέροντος βαθεῖα αὐλακώματα, καὶ στρεφόμενου τοῦ κυλίνδρου αἱ ἐξοχαὶ αὐτοῦ ἐγείρουσι τὴν σανίδα ἣτις ἐπαναπίπτει μετὰ κρότου.

Τοὺς πυροβολισμοὺς ἀπομιμοῦνται ὡς ἐξῆς. Ὁ σωλὴν τοῦ ὄπλου φέρει ἐλατήριον, τὸ δὲ ἐκσπενδονιζόμενον σῶμα συνίσταται ἐξ ἐπιπέματος ἐκ φελοῦ φέροντος κοίλωμα ἐμπεριέχον ἐκπυροσφορικὴν ὕλην πίζοντες τὸ ἐλατήριον, τὸ ὄπλον ἐκπυροσφορεῖ, τὸ δὲ ἐπίπεμα μεταβάλλεται εἰς κόνιν ἄνευ καπνοῦ καὶ βολδίου.

Καὶ τέλος ὁ κρότος τῆς θυέλλης κατορθοῦται τῇ ἐμφυσησί ἐντόσθε καλῶν φερόντων μικρῶν σειρήνα καὶ εὐφυῶς ἀπομιμοῦντων τῶν θορυβῶν τῆς θυέλλης, διότι οἱ θρηνώδεις συριγμοὶ τοῦ ἀνέμου ἐξέρχονται ἐντεῦθεν μετ' ἀξιοσημειώτου παρομοιώσεως.

ΤΟΡΠΙΛΙΑ ΑΙΑ ΣΥΜΠΕΠΙΣΜΕΝΟΥ ΧΑΡΤΟΥ

Αἱ χρήσεις τοῦ πεπιεσμένου χάρτου εἰσὶν ἀναρίθμηται. Διὰ τούτου κατασκευάζονται τροχοὶ βαγονίων, φιάλαι, σκάφοι πλοίων, τυπογραφικοὶ χαρακτῆρες, τεχνικαὶ σανίδες κτλ. ἣτοι πᾶν ἀντικείμενον ὑποκείμενον εἰς τυπωτικὴν ἢ χυτὴν ἐνέργειαν.

Ἦδη οἱ Γερμανοὶ μεταχειρίζονται τούτον πρὸς κατασκευὴν τορπιλλῶν, ἐξ ὧν ἐκάστη φέρει δώδεκα φύλλα χάρτου συμπιεσμένου καὶ βερνικωμένου, πάχους τριῶν χιλιοστομέτρων καὶ ἡμίσεος.

Τὸ μηχανήμα τοῦτο προπαρασκευαζόμενον ἄνευ ἐσωτερικῶν ὑποστηρικτῶν, οὐδὲ ἑτέρων μεσολαβούντων στρωμάτων, φαίνεται ὅτι εἶνε ἀξιοσημειώτως ἀντοχικὸν καὶ συνάμα ἐλαστικὸν συνοδεύεται δὲ ὑπὸ ἕλικος καὶ μικροῦ τινος ἠλεκτροκινητήρος, ὅστις τίθεται εἰς ἐνέργειαν τῇ βοηθείᾳ ἀγωγῶν συρμάτων ἀπὸ τοῦ πλοίου, ὅπερ ἐξηκόντισε τὴν τορπιλλῆν. Ἡ ἐκκρηκτικὴ γῶμισος φέρει 25 λίτρας δυναμιτιδα.

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Γουλίου Roche, ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου ἐν Γαλλίᾳ, ἐντέλλεται ἵνα ἀπὸ τῆς 3 Νοεμβρίου 1890 μεταβιβάζονται οἰκάδε ἀτὰ τηλεφωνικὰ τηλεγραφήματα.

Συνεπεῖα τοῦ μέτρου τούτου, ἐπιτρέπεται νὰ κομιζῶνται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποδέκτου τηλεφωνικὰ συνδιαλέξεις ὑπὸ τούτοις αὐτοῦς ὅροις οἷους καὶ τὰ συνήθη τηλεγραφήματα.

Ἦδη δὲ, ἐν τοῖς τηλεγραφικοῖς γραφείοις τοῦ Σηκουάν, τῶν μεγάλων Βουλεβάρτων, τῆς Βασιλικῆς ὁδοῦ, τοῦ Βουλεβάρτου Ἐρρίκου Δ', ὑπάρχουσι τηλέφωνα δεχόμενα πᾶσαν συνδιάλεξιν. Παρ' αὐτοῖς δ' εὐρίσκειται καὶ ὑπάλληλος ὅστις λαμβάνει τὸ τηλεφῶνημα, ὅπερ ἀμέσως ἀποστέλλει διὰ τινος διανομῆς εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἀποδέκτου. Τὸ δὲ τέλος ἐκάστου τοιοῦτου τηλεφωνήματος ὀρίσθη εἰς 50 λεπτά δι' ἐκάστην συνδιάλεξιν ἐκ πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας ἀποτελουμένην.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Λέγεται ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς χειραφετήσεως τῶν γυναικῶν καταγίνεται εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς γυναικείας ἐνδυμασίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι τούτο δὲν θὰ κατορθωθῇ, διότι κατὰ γενικὸν κανόνα ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ χορηγήσῃ τοιαύτην ἄδειαν μεταμφίσεως ἢ μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ αἰτούμενος ἢ ἡ αἰτούμενη ταύτην παρουσιάσῃ ἰατρικὸν πιστοποιητικὸν ἐπιβεβαιούν τὴν ἀνάγκην τῆς μεταμφίσεως.

Ἐν τούτοις ἐγένοντο ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου. τοῦ ἀπαιτούντος ἰατρικὸν πιστοποιητικὸν, διὰ τὰς κυρίας Διελ-φουᾶ, Ρόζαν Μπονιέρ, ἠθοποιῶν τινα τῆς γαλλικῆς κωμῆδίας, ἣτις συμμετέχευ κωμηγετικῆς τινος ἐκδρομῆς, καὶ πρὸ πολλοῦ χρόνου διὰ τὴν Μαργαρίταν Βελανζέρου. Τὴν σήμερον δὲ δέκα γυναῖκες ἐν Παρισίοις καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἔχουσι τὴν ἄδειαν νὰ φέρωσιν ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν.

Μεταξὺ τούτων συγκαταλέγεται μία διευθύντρια τυπο-

Σ' ΕΚΕΙΝΗ

Ὁλόφωτη, λαμπρὴ, ὄταν ἀγγελο σὲ εἶδα,
Σ' τὴ μάυρη τῆς ζωῆς μου ἐρημία,
Τὰ μάτια σου, ποῦ λάμπουν ἀπὸ φῶς κ' ἐλπίδα,
Μ' ἐφώτισαν γλυκὰ εἰς τὴν σκοτία.

Παρήγορη ἐλπίς μου, κοίμησε τὸν πόνο,
Ποῦ μούτρωγε ἀκοίμητος τὰ στήθη,
Μετρῶ μὲ τῆς ἀγάπης τοὺς παλμούς τὸ χρόνο,
Καὶ στὴ ψυχὴ μου θεῖο φῶς ἐχύθη.

Κ' ὅταν ἡ ὥρα ἔλθῃ, ἀγγελε, ν' ἀφήσω
Σὲ καὶ τὴ γῆ ψυχὴ δυστύχημένη,
Κ' ἀπ' τὰ οὐράνια ἀκόμα πίσω θὰ γυρίσω
Σ' τὴ γῆ αὐτὴ τὴ πολυαγαπημένη.

Ποῖς ἄλλος ἔμπορεῖ νᾶναι οὐρανός γιὰ μένα
Ἀπ' αὐτὸν ποῦ λάμπει, ἐς τὰ δύο σου μάτια
Ποῖδ' γλυκός; ἄχ! πέ μου, πέ μου γλυκερὰ παρ-
Κ' ἀπὸ τὴ γῆ ποῖδ' οὐρανοῦ παλάτια; [θένα;

Σεύθης

γραφείου, ἣτις ἐκλαμβάνεται ἀπολύτως ὡς ἀνὴρ, μία γυνὴ ἣτις ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κοσμηματογράφου, μία καλλιτέχνης ζωγράφος, μία γυνὴ φέρουσα πώγωνα καὶ ἣτις παρέστησέ ποτε εἰς τὸ Ἐδέμ, δύο άτομα κακοπλασμένα, καὶ τέλος μία γυνὴ, ἣτις ἐξωτερικῶς φέρει ἐντελῶς τὸν τύπον ἀνδρός, καὶ ἡ ὁποία θὰ καθίστατο γελοία ἐὰν ἔφερον ἐνδυμασίαν τοῦ φύλου εἰς ὃ ἀνήκει.

Ἄρ' ἐτέρου ὅμως εἰς μεταπράτης γαιωμῶν ἐξουσιοδοτήθη νὰ φέρῃ διαρκῶς γυναικείαν ἐνδυμασίαν, συνεπεῖα πάθους τὸ ὁποῖον καθίσταται αὐτῷ ἀδύνατον τὴν χρῆσιν ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων.

ΝΕΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Εἰς τὴν ἰατρικὴν ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων ὁ ἰατρός Σιὲ ἀνεκοινώσατο τοῖς συναδέλφοις αὐτοῦ νέον θεραπευτικὸν σύστημα τῆς φυματιώσεως. Κατὰ τούτο ὁ ἀσθενὴς ἐγκλείεται εἰς δωμάτιον μεταλλόφρακτον κεκλεισμένον στεγανῶς εἰς ὃ εἰσάγεται πεπιεσμένος ἀήρ κατὰ κόρος σωσικρέατος. Ἐν τῷ δωματίῳ τούτῳ ὁ ἀσθενὴς διαμένει 3 ἢ 5 ὥρας καθ' ἑκάστην. Πειράματα ἐγένοντο ἐπὶ δέκα ἀσθενῶν καὶ τὰ παρατηρηθέντα ἀποτελέσματα λέγονται ἐξαιρετὰ καὶ διαρκῆ. Ἡ θεραπεία αὕτη προκάλεσε παῦσιν τῆς βήχους καὶ τῶν ἀποχρέμψεων, ἐπαναφέρει τὴν ὄρεξιν καὶ τὰς δυνάμεις καὶ ἐπαισητήτην βελτιώσιν τῆς καθόλου καταστάσεως.

Ιεσδόλος

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Καλόγηρός τις συντάσων τὸν κατάλογον τῆς βιβλιοθήκης τοῦ μοναστηρίου του, εὖρε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ ἐν βιβλίῳ Ἑβραϊκόν, ἀπορῶν δὲ πῶς νὰ ἐπιγράψῃ τὸν τίτλον τοῦ βιβλίου ἐσημείωσεν, «ὕπάρχει πρὸς τούτοις καὶ ἐν βιβλίῳ τοῦ ὁποίου ἡ ἀρχὴ εἶναι εἰς τὸ τέλος».

Ἄνθρωπος πλούσιος ἔλεγε πρὸς ἄλλον πτωχόν, ὅτι περιπατεῖ διὰ νὰ κάμῃ ὄρεξιν. Ἐγὼ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, περιπατῶ διὰ νὰ εὖρω μὲ τί νὰ κορέσω τὴν ὄρεξιν μου.

Ἱεροκῆρυξ ἔλεγεν ἀπὸ τοῦ ἀμβωνος: «Θαυμάσατε, ἀδελφοί, θαυμάσατε πόσον εὐεργετικὴ ὑπῆρξεν ἡ θεῖα Πρόνοια τάξασα τὸν θάνατον εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας, ὥστε νὰ ἔχωμεν καιρὸν νὰ ἐτοιμασθῶμεν».

Νεανίας τις ἔγραψεν ἐν ἀφελείᾳ πρὸς μίαν νεάνιδα: «Ἄβριον περὶ τὴν ἐνδεκάτην θὰ ἦμαι εἰς τὸν βοτανικὸν κήπον ἐνώπιον τοῦ κλαβοῦ τῶν ζῶων, καὶ ἐλπίζω νὰ σᾶς συναντήσω ἐκεῖ».

Φιλάρργυρος φιλοξενηθεὶς ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον εἰς ἐξοχικὸν τινα πύργον ἐνὸς φίλου ἔτυχεν ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων παρ' ἑνὸς τῶν ὑπηρετῶν. Κινηθεὶς ἐνεκα τούτου εἰς συμπάθειαν καὶ ἀγάπην, ἠθέλησε νὰ ἀποδείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του πρὸς τὸν ὑπηρετὴν, καὶ ἀναχωρῶν εἶπε πρὸς αὐτόν: «Ἐνθυμίσθ' με, φίλε μου, ἂν ποτε πάλιν συναντηθῶμεν, ὅτι πρέπει νὰ φροντίσω νὰ σοὶ προσφέρω κάτι τι εἰς ἀνταμοιβήν».

Μαϊφάρτ ὁ ἔμπορος ἐρωτηθεὶς πῶς πηγαίνουν αἱ ἐργασίαι του:

— Φίλε, ἀπαράλλακτα ὅπως τὸν προϋπολογισμόν σας, αὐξάνουν τὰ ἔσοδα καὶ ὀλιγοστεύουν τὰ ἔσοδα. Δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ ζητήσω καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸν ὑπουργόν νὰ μὲ διορίσῃ ὑπάλληλον.

Δ. Φ. Β.

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

(ἀναγκαῖα δῆλωσις)

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου εἰσερχόμεθα εἰς τὸ δευτερόν ἔτος τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμετέρου πονήματος μὲ τὰς ἀναγκαῖας βελτιώσεις κατὰ τε τὸν χάρτην, τὰς εἰκόνας καὶ τὴν ὕλην, καὶ ὑποσχόμεθα νὰ καταβάλωμεν πᾶσαν φροντίδα, ὅπως καταστήσωμεν αὐτὸ ἐφάμιλλον τῶν τοιούτου εἰδῶν εὐρωπαϊκῶν, καὶ ἀνταποκριθῶμεν εὐδρόκως πρὸς τε τὴν εὐγενῆ ὑποστήριξιν καὶ ἐπιθυμίαν τῶν ἡμετέρων ἀξιοτιμῶν συνδρομητῶν καὶ τὴν σχετικῶς ἀσημάντως ἀψηθεῖσαν συνδρομὴν των. Ὡς δὲ καὶ ἐν τῇ κατωτέρῳ δημοσιευομένῃ γνωστοποιήσει ἡμῶν ἀναγγέλλομεν, ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον μέρος τῶν συνδρομητῶν μᾶς ἀπότηθη ἢ ὄχι ἐγγράφως τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκδοσιν, ἀπεφασίσασμεν νὰ ἐκτυπῶμεν ἅπαντα τὰ φύλλα καλλιτεχνικῶς, καὶ οὐχὶ εἰς δύο ἐκδόσεις.

Κατὰ συνέπειαν, εἰδοποιούμεν πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἡμετέρους συνδρομητὰς, ὅτι καθ' ὄλον τὸ εἰσερχόμενον ἔτος θὰ λαμβάνωσι πάντες τὴν καλλιτεχνικὴν ἐκδοσιν, ἥς αἱ τιμαὶ τῆς συνδρομῆς ἀναφέρονται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος φύλλου.

Λαμβάνομεν δ' ἐν ταύτῳ τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν αὐτούς, ἐπειδὴ ἡ ἀπότισις τῆς συνδρομῆς των ἐννοεῖται προπληρωτέα, ὡς ὑποβαλλομένων ἡμῶν εἰς σημαντικὰ προκαταρκτικὰ ἔξοδα, νὰ εἰσαρθεῖται ὅσῳ ν' ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην ἐγκαίρως, καὶ τῶς ἀποστείλωμεν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις, αἵτινες θὰ φέρωσι καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν λαχείων τοῦ δευτέρου ἔτους.

Ἡ Διεύθυνσις

Τὸ γραφεῖον τῆς διεκπεραιώσεως τῆς «Φύσεως» μετεκομίσθη ἐν τῇ ὁδῷ Νίκης ἀριθ. 2, πλησίον τῆς Πλατείας τοῦ Συντάγματος.

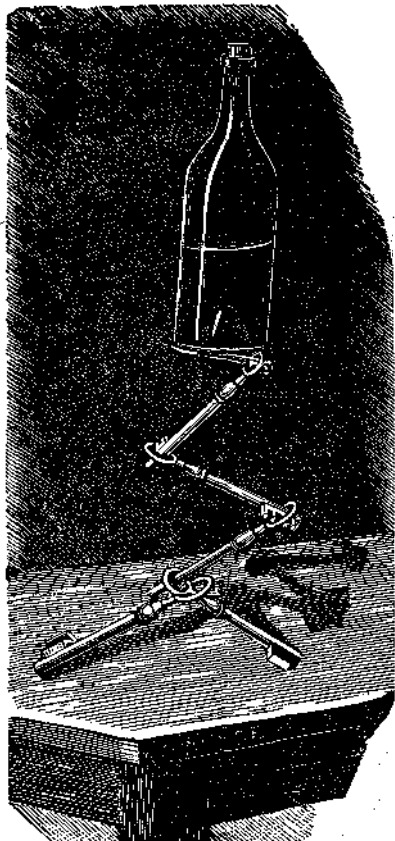
ΠΕΙΡΑΜΑ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ

Η ΦΙΑΛΗ ΕΠΙ ΕΝΟΣ ΚΛΕΙΘΡΟΥ

Πώς είναι δυνατόν να στηριχθώσι εξ κλειθρα, τὸ ἐν ἐπι τοῦ ἄλλου, καὶ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου αὐτῶν νὰ τεθῆ φιάλη τις ὀρθία ἄνευ χρήσεως ἐτέρου σώματος;

Τὸ πείραμα κατορθοῦται ὡς ἐξῆς:

Λάβετε ἑξ κλειθρα κατ' ἐκλογὴν καὶ μέγεθος βαθμηδὸν τὸ ἐν μεγαλειέτερον τοῦ ἄλλου, τὰ ὅποια ἀριθμεῖτε πρὸς εὐκολίαν ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 6· στηρίζατε ἐπὶ τινος τραπέζης τὰ δύο μεγαλιέτερα, ὡς δεικνύσι τὸ ἡμέτερον σχῆμα, καὶ διαπεράσατε τὰ λοιπὰ ἐν τοῖς δακτυλοῖς αὐτῶν, ὡς ἐξῆς· ἦτοι τὸ τρίτον ἐντὸς τοῦ δευτέρου, τὸ τέταρτον ἐντὸς τοῦ τρίτου καὶ καθ' ἑξῆς.

Τὰ δύο πρῶτα κλειθρα 1 καὶ 2, 3' ἀποτελεῖσιν μεγάλην γωνίαν ἐφ' ἧς πιέζοντες τὴν παλάμην τῆς χειρὸς σας βεβαιούσατε ἂν ταῦτα εἰσι στερεὰ καὶ ὅτι οὐδέτερον παρεκκλίνει. Τότε διαπεράσατε τὰ ἐπιλοιπα, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, προσπαθοῦντες ὥστε πάντα νὰ διευθύνωνται πρὸς μίαν πλαγίαν διεύθυνσιν.

Ἐὰν τὰ πάντα διετέθησαν καλῶς καὶ μετ' ἐπιμελείας, οὕτως ὥστε πιέζοντες τὸ τελευταῖον κλειθρον ἀριθ. 6, τὸ οἰκονομικὸν νὰ μὴ καταρρέῃ τὸ ἔργον σας, οὐδὲν

ἀπλούστερον καὶ εὐκολώτερον, ἔστω καὶ εἰς τοὺς μὴ μεμνημένους εἰς τοιαύτης φύσεως καὶ ἰσορροπίας πειράματα, νὰ τοποθετηθῆ τότε ἡ φιάλη ἐπὶ τῶν δακτυλιδίων τῶν κλειθρων 5 καὶ 6 (τοῦ τελευταίου μάλιστα διατεθειμένου κατ' ἀνάγκην ὀριζοντίως σχεδόν). Δύνασθε ἐκτὸς τῆς φιάλης νὰ τοποθετήσῃτε οἰονδήποτε ἄλλο ἀντικείμενον εὐθραυστον χάριν πλείονος περιεργείας κτλ. Ἡ φιάλη ἐν τούτοις δέον νὰ ᾖ πλήρως κατὰ τὸ ἡμισυ, ὅπως τὸ κέντρον τῆς βαρύτητός της μὴ συμπίπτῃ ἀνωτέρω, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αὐξάνει τὸ βῆρος ἢ μᾶλλον ἐλαττοῦται ἡ στασιμότης, ἢ δὲ ἰσορροπία ἀπολλύεται.

Φ. Π.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

1. Αἶνιγμα.

Πράγμα τι ἀπαραίτητον σὲ κάθε ἔθνος εἶμαι,
Καὶ πάντοτε, ὦ φίλε μου, ἐμπρὸς σου ἐγὼ κείμαι.
Ἄν δὲ προβῆς τὸ ὄλον μου εἰς δύο νὰ χωρίσῃς,
Ἀπὸ μέρη ὅπως διάφορα εὐθὺς θὰ σχηματίσῃς.
Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μ' ἦμιον εἶναι ἀντωνυμία,
Ἦν πάντοτε ἐνρίσκει τις σὲ κάθε ὀμίλια.
Τὸ δ' ἕτερον μου ἦμιον ὅπερ ἐναπομένει,
Μίαν γυναικα λατρὸν ἀφείκτως θὰ ἐμγαίρη.

2. Αἶνιγμα.

Ἔθνος ἐστὶ τὸ πρῶτον μου καὶ ὡς θὰ γνωρίσῃς,
Κι' ὡς πρᾶξιν δὲ ἀθέμιτον σ' ἰδὲ δεύτερον ἐνρήσῃς.
Ἄν δὲ τὰ δύο μέρη μου εἰς ὄλον ἐν ἐνώσει,
Πόλις τιρὰ εὐδαίμονα νὰ ὄρῃς θὰ κατορθώσῃς.

3. Ἐρωτήσεις.

Τίς τῶν ἀρχαίων συνέγραψε πραγματεῖαν τινὰ περὶ τῆς φύσεως τοῦ Παντός;

4. Σύνθεσις.

Διὰ τῶν κάτωθι γραμμάτων καταλλήλως τιθεμένων νὰ σχηματισθῆ σκέψις τις:

Η—ΚΚΚΚ—ΟΟΟ—Α—ΑΑΑΑ—ΕΕΕ—ΙΙΙ—ΝΝΝΝ—ΤΤΤ—Μ—Γ—Σ—ΩΩ.

5. Ἐλλειποσύμφωνον.

..ε.ει—ι.—α—η.αι—ια.—ει.η.ω.—ω.—α.α—ο.—ιο.—ι.α—ω.η.η—α—υ.ο.ε.η—

6. Συλλαβόγρφος.

Οὐ—δύσιν—αἰ—φ—χάρις—τιμαί—ν—ὡς—δει—α—τ—ἦν—πέρ—οἶους—ια—ν—τοῦ—οὐ—τ—αἰ—δει—ᾶ—τὸ—π—ναί—ε—μζ—του.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ».

Θ. Π. Πάτρας, Α. Α. Τήνον, Ἡλ. Α. Φ. Κέρκυραν, Κ. Α. Πάτρας, Σ. Δ. Πάτρας, Β. Κ. Πάτρας, Π. Π. Βόλον, Ν. Δ. Πειραιᾶ, Ο. Α. Χαλκίδα, Κ. Κ. Μεσολόγγιον, Π. Α. Ναύπλιον, Δ. Φ. Κέρκυραν, Β. Δ. Λαμίας, Μ. Ν. Τρίπολιν, Α. Κ. Ζάκυνθον, Γ. Δ. Σῆρον, Δ. Κ. Κ. Σῆρον, Β. Χ. Σῆρον, Χ. Β. Πάτρας, Μ. Ν. Πύργον, Σ. Π. Κεφαλληνίαν, Δ. Ο. Πειραιᾶ, Ν. Κ. Πύργον, Λ. Β. Σῆρον, Δ. Π. Βόλον, Σ. Σ. Τρίπολιν κτλ. κτλ. κτλ. Ἐγὼ καλῶς, σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν, ἐν τούτοις ἀπερασίωθι, ἐπειδὴ τὰ 2/3 τῶν συνδρομητῶν ἐξήτησαν ταύτην, νὰ ἐκδίδωται ἅπασα εἰς Καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν.—Σ. Χ. Ρουσσουδίου. Συνεμορφώθημεν ὡς γράφετε. Ἡὸν πάντες θὰ λαμβάνετε τὴν καλλιτεχνικὴν.—Γ. Ο. Σ. Ἐγὼ καλῶς. Διεύθυνσις διορθώθη. Φύλλον σὰς ἀπεστάλη.—Π. Ι. Κ. Καρδίτσαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, πληρὴ λύσεις ἀπασαί τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐδημοσιεύθησαν εἰς παρελθόν φύλλον. Ἔργασθεὶτε διὰ τὸ μέλλον. Ἀκροστιχίδες δέον νὰ ἀναγινώσκωνται καθάτως καὶ ὀριζοντίως. Καλλιτεχνικὴ ἔκδοσις θὰ σὰς ἀποστελλέται.—Α. Π. Μαγνησίαν. Λύσεις αἰνιγμάτων ἀφίχθησαν βραδείως. Προχθὲς σὰς ἔγραφα. Ἐφίξῃς ἀποσταλθήσῃ ἅπασα ἡ καλλιτεχνικὴ ἔκδοσις ὡς γράφετε.—Η. Β. Σπάρτην. Καλῶς, φύλλον ἀποσταλθήσεται εἰς νέαν διαμονὴν σας.—Ε. Κ. Ἀθήνας. Λύσεις αἰνιγμάτων ἀφίχθησαν ἄρτια.—Σ. Ι. Π. Κεφαλληνίαν. Ἐγὼ καλῶς. Θὰ λαμβάνητε τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν. Ζητηθέντα φύλλα σὰς ἀποστελλονται.—Δ. Γ. Ἄσπον Κεφαλληνίας. Δελτίον ἐλήφθη. Ἐγχαριστοῦμεν. Ἐναμεινόμεν ἐγχαρίτως ἀποτελεσμα ἐνεργειῶν σας. Σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν, ἦτις βεβαίως θὰ ᾖ καλλιτέρα ὑφ' ὅλας τὰς ἐπιφύεις.—Β. Η. Α. Καλάμας. Λύσεις αἰνιγμάτων εἶχον δυστυχῶς δημοσιεῦθι.—Ε. Π. Ν. Θήραν. Ἐγχαρίτως ἡ ἀναμεινόμεν νεώτερας λύσεις, ἀφοῦ κέκτησθε δεξιότητα τοιαύτην, διότι αἱ σταλαίαι εἶχον δημοσιεῦθι ὅπως κλείσωμεν τὸ Α' ἔτος.—Α. Δ. Α. Γαλάζιον. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἐγχαρίτως εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν ὅπως ἐπιθυμεῖτε.—Α. Κ. Θεσσαλονίκην. Ἐγχαρίτως ἐλάβομεν ἐπιστολὴν σας καὶ συμφρονούμεν εἰς προτάσεις σας. Ἀγγελλας καὶ ζητουμένας πληροφορίας σὰς ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς.—Ν. Δ. Ν. Βόλον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη καὶ σὰς ἐνεγράψαμεν διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν. Ἀπόδειξιν ταχυδρομικῶς. Ἐγχαριστοῦμεν. Ι. Α. Ζ. Odessa.—Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἐγχαριστοῦμεν πολὺ.—Π. Π. Ι. Πάτρας. Σὰς ἐνεγράψαμεν εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν. Φύλλα ἀποστελλονται.—Μ. Δ. Σῆρον. Καλῶς θὰ φροντίσωμεν.—Μ. Π. Πύργον. Ἐγὼ καλῶς. τὴν Καλλιτεχνικὴν ὅπως θὰ λαμβάνητε.

Πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Φύσεως»

Ἐπειδὴ οἱ πλείστοι ἐκ τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἐδῆλωσαν μέχρι τοῦδε, ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ λαμβάνωσι τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν τῆς «Φύσεως», ἀντὶ τῆς ἀπλῆς, καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν πεποίθησιν, ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ ὀλίγοι συνδρομηταὶ ἡμῶν ἀποβλέποντες εἰς τὴν προδοκὸν τοῦ περιοδικοῦ συγγραμμάτος μας θ' ἀποδεχθῶσιν αὐτήν, ἀπεφασίσαμεν, ὅπως ἀποφύγωμεν διπλῆν ἔκδοσιν μὴ βασιζομένην ἄλλως τε εἰς λόγον ἰσχυρόν, ἢ εἰς διδραχμον μόνον ἔτησιαν διαφορὰν, νὰ ἐκδίδωμεν αὐτὴν μόνον εἰς μίαν ἔκδοσιν, τὴν καλλιτεχνικὴν, ἥτις ὡς προηγγείλαμεν θὰ τυπῶται ἐπὶ κρείσσονος χαρτοῦ μὲ ὕλην καὶ εἰκόνας ὅσον οἶόν τε ἐπιμελελημένας.

Ἡ δὲ συνδρομὴ αὐτῆς ὀρίσθη ὡς ἔπεται:

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν ἔτησίως	δρ. 8
» » καθ' ἑξαμηνίαν	» 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἔτησίως	φρ. 12
» » καθ' ἑξαμηνίαν	» 7

Ἡ Διεύθυνσις.